

EB/STREYMYMUR

FÓTBÓLTUR Við sínum fjórða sigri í fimm ár staðfest sundalagsmenn, at teir framvegis eru tað stóra steypaliðið, ið megnar at spæla seg í finalurnar og vinna tær – ár eftir ár. ÍF hevði eina rúgvu av kjansum, men fekk einki burturúr, og tí var sigurin hjá EB/Streymi uppiborin – hóast hann bleiv ríkiliga stórur

Hilmar Jan Hansen

Við nýggjum vølli og einari rúgvu av spentum áskoðarum, kundu spælararnir í steypafinaluni hós-kvøldið ikki ynskt sær betri karmar um dystin. Tað kókaði eisini væl rundan um vøllin, og hóast fuglfirðingar fóru tómhentir heimaftur, tá avtornaði, gjørdu teirra fjepparar so mikið um seg, at ÍF – um ikki annað – átti muninuttan fyri hvítu strikurnar.

Innanfyri var stóðan tó eitt sindur øðrvísi, tí um hugt verður at tí, sum hendi ígjøgnum finaludystin, var tað EB/Streymur, ið hevði tamarhald á tí allarmesta, sjálvt um ÍF var øgiliga væl við. Talt upp í málkjansum, stóð ÍF einki aftan fyri EB/Streym, men úrtøkan var eingin.

Júst hetta við málskjótingini hevur verið ein trupulleiki hjá ÍF alt árið, men nú steypafinalan upprann, vóru venjararnir so sperdir av skaddum spælarum, at teir noyddust at hava Høgna Zachariasen í álopinum í fyrria hálvleiki og Bartal Eliassen í seinna. Báðir eru best kendir sum miðverjar!

Hinvegin hevði EB/Streymur ein hin vandamiklasta framherjan í landinum kláran til dystin, og Arnbjørn T. Hansen vísti eisini sínar dygdir tvær ferðir, tá hann fyrst skoraði til 1-0 tíðliga í dystinum og síðani í yvirtíðini punkteraði finaluna við málinum til 3-0. At skjóta mál er arbeiðið hjá einum framherja, og aftaná kundi bara staðfestast, at Arnbjørn hevði gjørt sítt arbeiði til lítar og onkurvegna kundi persónifisera munin á liðunum báðum.

Lætt og ómaksleyst

Dysturin byrjaði javnur, og nokk so skjótt tóktist tað, sum høvdu liðini tveitt vanliga varsemið av sær, ið plagar at eyðkenna fyrstu minuttirnar í einum avgerandi dysti. Men longu beinanvegin sást, at tað var nógv meira ómaksleyst hjá EB/Streymi at fara í álop, tí við fáum og neyvum sendingum kundu vandastøður fáast burturúr. Í hinum endanum mátti ÍF arbeiða nógv meira fyri at koma í líknandi støður – og soleiðis var tað í veruleikanum allan dystin ígjøgnum.

Stadionurið við Djúpumýri vísti 10:20, tá bólturin lá í málinum fyrstu

ferð. Sorin Anghel var staddur beint uttan fyri ÍF-brotsteigin, tá hann sendi bóltin út í vinstru síðu til Hans Paula Samuelsen, ið smekkaði innfyri. Og har var Arnbjørn á blettinum við sínum høgra fóti – og so var 1-0.

Løtuna eftir málið hevði EB/Streymur fult tamarhald á, tí bólt-

urin bleiv trillaður runt, sum liðnum hóvaði tað, og leikluturin hjá ÍF var fyri tað nógva at renna aftaná. Men tá Gert Hansen fekk ein skaða at dragast við og eisini mátti lata seg skifta út, fekk ÍF fatur í rætta endanum ta síðstu, drúgvu løtuna av fyrria hálvleiki.

Kortini sást, at sáknurin í einum

spælara, sum var framherji burturav, lá tungur yvir liðnum. Hóast ÍF kom til atsóknir, vantaði alla tíðina tað í, sum ger munin í slíkum støðum. Lættast er helst bara at ímynda sær, hvat hevði hent, um EB/Streymur fekk tilsvarendi møguleikar...

Í meira lagi

Eftir steðgin hevði ÍF umskipað liðið, so Høgni fór aftur í verjuna og Bartal fram í álopið. Og ikki gekk long tíð, so var Bartal í einari støðu, har hann fekk eitt mál kolldømt. Fuglfirðingarnir vóru ikki blíðir, tí teir hildu ikki liðformannin vera rangstaddan, men hvussu var og